

Forslag. Jeg kan meget godt forstå, at der gives Tilfælde, hvor man modsætter sig en Udvalgsbehandling. Dette gælder naturligvis først og fremmest, naar et Lovforslag er saaledes, at det gælder om hurtigst muligt at faa det gennemført i Rigsdagen, og jeg forstaa ogsaa, at man modsætter sig Udvalg, naar der er Tendenser oppe i Retning af en Obstruktion. Men om Obstruktion kan der jo ikke godt være Tale overfor et Forslag af dette Indhold, og til at Sagen skulde gennemføres hurtigt, kan der jo heller ikke være nogen som helst Trang, thi nu er det $1\frac{1}{2}$ Maaned siden, Forslaget var fremme til 1ste Behandling. Naar nu Forslaget alligevel skal hvile i $1\frac{1}{2}$ Maaned, er der saa mere Glæde ved, at det hviler i Formandens Skrivebordsskuffe, end at det hviler i et Udvalg. Jeg forstaa ikke, hvorfor Fler-tallet den Gang stillede sig paa den Maade.

Hvad selve Forslaget angaar, er det jo ganske overordentlig slet motiveret. Forslaget gaar jo ud paa at forbyde Anvendelsen af et ganske uskadeligt og i mange Henseender jo ganske fortræffeligt, kunstigt fremstillet Søddestof, og hvis man motiverede Forbudet mod dets Anvendelse derved, at dets Indførelse vil medføre, at det gaar ud over Sukkerets Anvendelse til store Industrier og altsaa vil ramme baade en vis Del af vort Agerbrug og en Industri, som er knyttet dertil, ja, saa kan jeg forstaa det. Men den Motivering, der er givet af dette Forslag, er jo ganske overordentlig tynd, thi det motiveres ved, at Bryggerierne kunne bruge og ogsaa have brugt Saccharin i deres Varer, og dette maa ikke ske, thi, som Justitsministeren udtalte ved 1ste Behandling, Folk kunde let gaa hen og tro, at naar de drikke Saccharinøl, drikke de noget meget fint, medens de i Virkeligheden ikke faa nogen Næringsstoffer af nogen Betydning i Øllet, hvad man derimod faar, naar man bruger Sukker. Den ærede Minister mente, at Lovforslaget vil bidrage til, at Folk faar et godt Ølprodukt, og at modsætte sig dette vilde være at lave Love for Særlinge. Der er imidlertid andre end Særlinge, der ønske at drikke Øl uden at faa disse Næringsstoffer med. Her er f. Eks. Folk, der have et lidt rigeligt Embonpoint, og af dem er der jo mange, som gerne ville have en Læskedrik, men som paa Grund af den nævnte Egenskab netop ikke ønske den med disse Næringsmidler i.

Men i hvert Tilfælde er det jo et

ganske underligt Indgreb i Folks Frihed. Naturligvis skal man her fra Lovgivningsmagtens Side gøre alt muligt for at Folk kunne blive sikrede med Hensyn til hvad de faa, men at forbyde dem at faa en Vare, naar de ønske denne Vare, og den er ganske uskadelig, er dog en ganske mærkelig Lovgivning, og det vil føre meget vidt og give den højtærede Justitsminister mange Bryderier, om han vil fortsætte Lovgivningen med den Motivering. Der er jo en Mængde Ting, som anvendes rundt omkring, som ikke gør nogen som helst Nytte, og som Folk anvende Penge paa. Der er jo f. Eks. Voltakors, baade Ridderkors til $1\frac{1}{2}$ Kr. og Kommandørkors til $2\frac{1}{2}$ Kr., og de gøre ikke Spor af Nytte. De ere ganske meningsløse, og de bør derfor forbydes. Imidlertid kommer der ikke og bør maaske heller ikke komme noget Forslag derom, fordi der er mange Folk, der tro, at det hjælper, og desuden er der mange, som, naar de ikke kunne gaa med et Kors udvendig, glæde sig over at kunne have et indvendig. Imidlertid, dette Standpunkt, som den højtærede Minister har gjort sig til Talsmand for, vil føre os forfærdelig vidt, hvis vi skulle tage Konsekvenserne deraf. Desuden er Motiveringen, som den er udtrykt i Bemærkningerne, ogsaa overordentlig tynd. Ved en Anordning fra Justitsministeriet af 1. November 1903, er det bestemt, hvorledes Fustager skulle mærkes med nogle Blikmærker, og hvorledes Flasker skulle mærkes med Etiketter, naar der er anvendt Saccharin. Der er altsaa i den Henseende gjort, hvad det er rimeligt at gøre, og er det ikke nok, kan man, som jeg udtalte ved 1ste Behandling, gaa meget videre. Men nu har Justitsministeriet faaet forskellige Besvælinger fra Bryggerier og andre, over, at dette ikke er tilstrækkeligt og at det har vist sig at virke uheldigt. Jeg tror ikke, denne Henvendelse til Justitsministeriet kan have noget paa sig, thi den er indsendt i Slutningen af December. Altsaa, inden der er forløbet to Maaneder, skulde alle de uheldige Virkninger af disse Straffebestemmelser have vist sig. Det tror jeg aldeles ikke paa. Da Forslaget saaledes er overordentlig slet motiveret fra Administrationens Side, og der ikke er anført Motiver, der virkelig kunne have noget paa sig, er det mig umuligt at stemme for dette mærkelige Lovforslag. Men da jeg formoder, at der er alvorlige Motiver bagved, som man imidlertid ikke vil nævne, skal jeg henstille til ærede Medlemmer enten at afholde sig fra at